

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. С., 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на девети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Мая П. Величкова
Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря Пенка Сп. Иванова
като разгледа докладваното от Мая П. Величкова Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20232200600435 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С Присъда № 88/19.05.2023г. по НЧХД № 458/2022г., С. районен съд
признал подс.К. К. К. за виновен в това, че на 09.03.2022г. в гр.С.,
м.“Лозарски връх“, нанесъл лека телесна повреда на С. М. Ж. от гр.С.,
изразяваща се в причиняване на болка и страдания, без разстройство на
здравето, а именно болезнена подутина в областта на дясната половина на
лицето и в областта на гръбната повърхност на дясната ръка – престъпление
по чл.130 ал.2 от НК и на основание чл.78а от НК го освободил от
наказателна отговорност и му наложил административно наказание глоба в
размер на 1000 лева. Със същата присъда, съдът признал подс.К. за невиновен
в това, че на 09.03.2022г. в гр.С., в м.“Лозарски връх“ се закарал на С. М. Ж.
от гр.С. с престъпление против нейната личност – саморазправа и това
заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му, и го
оправдал по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по
чл.144 ал.1 от НК.

С присъдата, съдът е постановил вещественото доказателство по делото
- 1 брой диск CD-R, м.Kodak, да се съхранява по делото до изтичане

сроковете за съхранение на самото дело, след което да се унищожи като вещ без стойност.

С присъдата, съдът е осъдил подсъдимия К. К. К. да заплати на С. М. Ж., ЕГН *****, сумата от 569.80 лева, представляваща направени разноси по делото, както и да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд С. направените по делото разноси в размер на 64.70 лева.

Присъдата е обжалвана от повереника на частния тъжител С. М. Ж. – адв.И. М. от САК в частта, с която подс.К. К. К. е признат за невиновен и оправдан за извършено престъпление по чл.144 ал.1 от НК, като я намира за неправилна и незаконосъобразна, постановена при явна несправедливост. Иска се присъдата да бъде изменена в тази част, а в останалата да бъде потвърдена. В указания от съда срок, е предоставено допълнение към въззивната жалба, в което са изложени допълнителни конкретни съображения относно неправилността на съдебния акт в обжалваната му част. Акцентираща се, че датата на деянието по чл.144 ал.1 от НК е уточнена още в тъжбата и по време на разглеждане на делото е било повдигнато и поддържано обвинение за това престъпление, извършено не на 09.03.2022г., както е приел съда с присъдата си, а на 28.02.2022г., както е посочено в тъжбата. Иска се да се постанови осъдителна присъда, с която подс.К. да бъде признат за виновен за извършено на 28.02.2022г. деяние по чл.144 ал.1 от НК.

Депозирана е въззивна жалба и от защитника на подс.К. К. К. – адв.П. Н. от АК С., в която се сочи, че присъдата е неправилна, съдържаща съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на закона, необоснована, при което наложеното наказание е несправедливо. Иска се да се отмени присъдата изцяло, с изключение на частта, с която подс.К. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл.144 ал.1 от НК. Алтернативно се иска да се отмени атакуваната присъда изцяло и делото да се върне за ново разглеждане от първоинстанционния съд. Съгласно указанията на районния съд е постъпило и допълнение към въззивната жалба, в което се сочат обстойно пороците на атакувания съдебен акт, изразяващи се в допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на защита на подсъдимия. В допълнението се оспорват коментираните по делото факти, доказателствата по делото, както и крайните

правни изводи на съда. Настоява се за отмяна на присъдата в осъдителната ѝ част и за постановяване на оправдателна такава в тази ѝ част. Алтернативно, отново се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Частният тъжител С. М. Ж. се явява лично в съдебно заседание и с повереника си – адв.М. от САК. Поддържа подадената от нея въззивна жалба и допълнението ѝ. Моли за потвърждаване на присъдата за извършено престъпление по чл.130 ал.2 от НК, както и да бъде отменена присъдата, като се постанови нова, с която подс.К. да бъде признат за виновен за извършено деяние на 28.02.2022г. по чл.144 ал.1 от НК. Твърди, че в тъжбата е посочена именно дата 28.02.2022г. за извършеното деяние по чл.144 ал.1 от НК, а не както съдът е приел в присъдата дата 09.03.2022г. Защитата е категорична, че описаното в тъжбата деяние по чл.144 ал.1 от НК е извършено на 28.02.2022г. и това е отразено в тъжбата и така е повдигнато обвинение на подс.К. за деяние по чл.144 ал.1 от НК, извършено на тази дата - 28.02.2022г. Пледира за отмяна на първоинстанционната присъда, с която подс.К. е признат за невиновен и оправдан за обвинението по чл.144 ал.1 от НК, като се постанови нова осъдителна присъда относно това обвинение.

Намира подадената въззивна жалба от защитника на подс.К. К. за неоснователна, поради което моли да се отхвърли жалбата и да се остави в сила присъдата на първата инстанция, като правилна и законосъобразна в частта, с която подс.К. е признат за виновен за деяние по чл.130 ал.2 от НК. Пледира да се приеме, че деянието по чл.130 ал.2 от НК е доказано от обективна и субективна страна, поради което моли да се отхвърли въззивната жалба на подсъдимия и да се потвърди присъдата в осъдителната ѝ част.

Частната тъжителка Ж. поддържа казаното от повереника си.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подс.К. К. К. се явява лично и със защитника си адв.П. Н. от АК С.. Защитникът на подсъдимия заявява, че поддържа подадената въззивна жалба и допълнението към нея. Исква да се отмени присъдата на РС С. в осъдителната част за извършено деяние по чл.130 ал.2 от НК. Твърди, че само подсъдимият е получил травматични увреждания от частната тъжителка, а не тя. Посочва, че са налице няколко съществени нарушения на процесуалните права, които са

основания за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Пледира за постановяване на нова присъда, с която подс.К. да бъде признат за невиновен за деянието по чл.130 ал.2 от НК, алтернативно да се върне делото за ново разглеждане от съда. Относно подадената от частния тъжител жалба, намира същата за неоснователна, поради което иска да се отхвърли.

Подсъдимият К. К. К. в личната си защита посочва, че не само той е пострадал, но и цялото му семейство, тъй като има поредица постоянни закани за убийство срещу тях от тъжителката. Посочва, че тормозът е от години и продължава. Тъжителката, според подсъдимия, има прояви на психопатия. Твърди, че не е извършвал нарушения, а на въпросната дата тъжителката е заплашвала дъщеря му с убийство, както и него и съпругата му, като те са потърпевши. Смята, че е напълно невинен.

В последната си дума моли съда да бъде оправдан.

С. окръжен съд се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство и при проведеното съдебно следствие пред първата инстанция, както и провери атакуваната присъда по оплакванията на жалбоподателите и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314 ал.1 от НПК.

Подсъдимият К. К. К. с Присъда № 88/19.05.2023г. по НЧХД № 458/2022г., е осъден за извършено престъпление по чл.130 ал.2 от НК, за това че на 09.03.2022г. в гр.С., м.“Лозарски връх“, нанесъл лека телесна повреда на С. М. Ж. от гр.С., изразяваща се в причиняване на болка и страдания, без разстройство на здравето, а именно болезнена подутина в областта на дясната половина на лицето и в областта на гръбната повърхност на дясната ръка. Със същата присъда е оправдан за извършено престъпление по чл.144 ал.1 от НК, за това, че на 09.03.2022г. в гр.С., в м.“Лозарски връх“ се заканил на С. М. Ж. от гр.С. с престъпление против нейната личност – саморазправа и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му.

На първо място следва да бъдат обсъдени доводите на защитата, че първостепенният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото, в принципен план, основателността на тези възражения предполага по-нататъшните разсъждения на въззивната инстанция по

съществува на делото.

В този смисъл доводите за отстранени съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати в първоинстанционното производство, изложени във въззивната жалба на подсъдимия се явяват основателни, макар и на други основания.

Производството пред първата инстанция е образувано по депозирана в РС С. тжба с вх.№ 6255/21.04.2022г. от С. М. Ж. чрез адв.И. М. от САК. Подадената тжба отговаря на изискванията на чл.81 от НПК, т.е. има писмена форма, съдържа данни за подателя С. М. Ж., за лицето, срещу което се подава – К. К. К. и за обстоятелствата на посочените в тжбата престъпления. Изискванията за форма и съдържание на частната тжба са спазени и съобразени с постоянната практика на ВКС (в т.см. Решение № 48/2020г., н.д.№ 142/2020г., II н.о., ВКС; Решение № 29/2017г., н.д.№ 1325/2016г., I н.о., ВКС и др.). От фактическите обстоятелства, изложени в тжбата, се определя за какво престъпление се е потъжил пострадалият, каквото в настоящия случай е сторено. По този начин, именно посочените в тжбата фактически обстоятелства, очертават рамките, в които ще се движи производството и предмета на доказване по делото, както и за осъществяване на защитата на подсъдимия срещу повдигнатото обвинение, както и за правилното приложение на материалния закон. В тази връзка, подсъдимият може да бъде осъден само за онова престъпление, за което има изложени в тжбата и доказани обстоятелства, и по които се е защитава. В конкретния казус, в частната тжба са изложени обстоятелства за извършено деяние по чл.144 ал.1 от НК на 28.02.2022г., както категорично е посочено в тжбата. В съдебно заседание от 29.06.2022г. по НЧХД № 458/2022г. на СлРС, при излагане на обстоятелствата, включени в тжбата, частният тжжител е конкретизирал датите на двете деяния, като е посочил за деянието по чл.144 от НК „ и за заплахите, които ми отправи на 28.02.2022г.“. Така тжжителят е изложил като дата на извършване на това деяние именно 28.02.2022г., а не 09.03.2022г., за каквото деяние първата инстанция е признала подсъдимия за невиновен и го е оправдала да е извършил деянието по чл.144 ал.1 от НК на тази дата 09.03.2022г. Първоинстанционният съд с оправдаване на подс.К. за деянието по чл.144 ал.1 от НК, извършено на 09.03.2022г., се е произнесъл по обвинение, което не е повдигнато на подсъдимия с частната жалба, в което категорично е посочена дата 28.02.2022г. и отново посочена в съдебно

заседание при излагане от частния тъжител на обстоятелствата, включени в обвинението. Категорично е прието в съдебната практика, че тъжбата не е доказателствено средство, с нея само се повдига обвинение с изложение на фактите, подлежащи на доказване. В нея се посочват обстоятелствата на престъплението – време, място и конкретни действия, за които се твърди, че са неправомерно извършени от дееца. След като частният тъжител е посочил като време на извършване на едно от деянията – 28.02.2022г., и същото подсъдимият е узнал с връчване на тъжбата, той се е подготвил по това обвинение, за да реализира в пълнота правото си на защита. Съдът се е произнесъл за деянието, извършено на 09.03.2022г., поради което е постановил съдебен акт по обвинение, неповдигнато с частната тъжба и невяклучено в обстоятелствата, посочени в тъжбата, а тъжбата, подобно на обвинителния акт, очертава рамките на предмета на доказване в съдебната фаза на процеса. По този начин е нарушено правото на защита на подсъдимия, да се защитава по обвинение, включено в тъжбата, като е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и то отстранимо, довело до ограничаване на процесуалните права на страните, включително и на частния тъжител. Въззивната инстанция намира допуснатото процесуално нарушение за съществено, защото видно от съдържанието на диспозитива и мотивите на присъдата, съдът се е произнесъл по обвинение, което не е било включено в тъжбата. Видно от допълнението към въззивната жалба на тъжителката, подадена чрез повереника ѝ, тя съдържа съответно искане за осъждане на подсъдимия за извършено на 28.02.2022г. деяние по чл.144 ал.1 от НК, каквото е описано в тъжбата, а в допълнението към въззивната жалба на подсъдимия се съдържа искане за отмяна на присъдата, което се основава и на изтъкнатия недостатък на присъдата, което настоящата инстанция намира за основателно. На този етап от наказателното производство, въззивният съд не може да осъди подсъдимия по обвинение, по което не се е произнесла първата инстанция и което е било включено в изложените факти и обстоятелства в частната тъжба.

В НПК е предвидена процедура за повдигане и предявяване на обвинението с частната тъжба. Безспорно е, че обвинението е съвкупност от факти и право, повдигането му по този вид дела е фактически състав, който приключва с разпореждането на съдията-докладчик, с което се дава ход на тъжбата и се определя правната квалификация на престъплението, предмет на

разглеждане. По този начин предявяването на обвинението се извършва с факта на връчването на двата документа с процесуално значение (частната тъжба и разпореждането на съдията-докладчик), които заедно дават яснота за фактическите и правните му рамки – арт.чл.252 ал.4 от НПК. Едва тогава лицето, срещу което започва наказателното преследване, има процесуалната възможност да разбере в какво точно е обвинено, за да упражни правото си на защита в пълен обем. Изясняването на фактологията, на която частният тъжител основава претенцията си, позволява на съда да определи правилната правна квалификация на обвинението. В този смисъл е съдебната практика (Решение № 4/2009г., н.д.№ 636/2008г., III н.о., ВКС), че пострадалото лице има единствено задължение да посочи в тъжбата обстоятелствата на престъплението, а правната квалификация на тези обстоятелства е задължение на съда, както тогава, когато въобще липсва, така и тогава, когато дадената в тъжбата такава е неправилна. С Разпореждане № 776/27.04.2022г. съдията-докладчик е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на тъжителя и подсъдимия, без да даде правна квалификация на фактите, изложени в тъжбата. Както посочи по-горе настоящата инстанция, тъжбата с посоченото в чл.81 ал.1 от НПК съдържание, не е необходимо да съдържа правна квалификация на извършеното, а ако такава е посочена – тя не е обвързваща за съда. Предвид разпоредбата на чл.247б ал.2 т.2 от НПК, преценката за това при каква правна квалификация следва да стартира наказателният процес е задължение на съдията-докладчик още в този начален етап от производството. Квалификацията, изводима от изложените в тъжбата факти, следва да намери място в разпореждането, въз основа на което и подсъдимият да узнае за какво е обвинен. Актуалната правна уредба към момента на депозиране на тъжбата и разпореждането на съда, въпреки липсата на изрично разписано правомощие по чл.252 ал.4 от НПК, не дава възможност да се приеме, че към този момент не е било налично посоченото задължение на съда. По принцип и както посочи въззивният съд, предназначение на тъжбата, изискванията към нейното съдържание, правото на защита, основното от които е именно правото на подсъдимия да узнае в какво е обвинен (чл.55 ал.1 и чл.81 ал.1 от НПК) и задължението на съда да гарантира упражняването на това право (чл.15 ал.3 от НПК), са доводи именно в подкрепа на разбирането, че с разпореждането по чл.252 ал.4 от НПК, съдът следва да даде правната квалификация на изложените в тъжбата

обстоятелства на престъплението и да осигури по този начин очертаване предмета на доказване и да гарантира упражняването в пълен обем на правото на защита на предаденото на съд лице. Именно поради това и за съда възниква задължение да уточни с разпореждането по чл.252 ал.4 от НПК правната квалификация на деянието, изхождайки от фактическите признаци на деянието, описани в тъжбата. Още повече, че с изменение и допълнение на чл.252 ал.4 от НПК ДВ, бр.48/2023г., от 02.06.2023г., е добавено „В разпореждането за насрочване, с което се дава ход на тъжбата, съдията-докладчик определя правната квалификация на фактите, изложени в тъжбата“. По този начин законодателят категорично е казал, че съдията-докладчик в разпореждането си следва задължително да определи правната квалификация на фактите в тъжбата, което до този момент се извеждаше от трайната съдебна практика и задължителна такава - ТР № 34/1990г., т.д.№ 29/1990г., ОСНК, ВС – всички спорни въпроси по наказателни дела от частен характер подлежат на изясняване от съда при разглеждане на делото.

С.ски районен съд в разпореждането си е следвало да прецени с оглед обстоятелствата, дали те сочат на квалификация за закана и лека телесна повреда, или за друго престъпление от НК. В крайна сметка не е очертана юридическата рамка на предмета на делото, което е задължение на съда. Това е съществено процесуално нарушение, ограничило правата на страните, съответно по чл.82 ал.1 от НПК относно тъжителя и по чл.55 ал.1 от НПК относно подсъдимия - да се запознае в пълнота с обвинението от фактическа и правна страна, което право следва да му бъде гарантирано на всеки етап от процеса. С оглед описаните в тъжбата конкретни факти и обстоятелства, СлРС е следвало да извърши необходимите правни квалификации, което не е сторил. Това е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, тъй като ограничава правото на защита на подсъдимия да разбере за какво е обвинен, което нарушение може да се отстрани при новото разглеждане на делото от първата инстанция.

Посоченото съществено процесуално нарушение, както и липсата на произнасяне на първостепенния съд с крайния съдебен акт по възведеното в тъжбата деяние по чл.144 ал.1 от НК, извършено на 28.02.2022г., също не могат да бъдат преодолені за първи път от въззивния съд, чийто правомощия са да провери правилността на присъдата, а констатираната липса означава по същество липса и на валиден предмет на въззивен контрол.

С оглед изложените съображения въззивният съд намира, че изтъкнатите съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК могат да бъдат преодолені на стадия, на който са допуснати. Предвид липсата на валидно повдигане и предявяване на обвинение, съдебното разглеждане в първата инстанция следва да започне от първия стадий на съдебната фаза, а именно този на подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание от друг състав на първоинстанционния съд.

Предвид обстоятелството, че наказателното производство се връща на първоинстанционния съд за ново разглеждане, то въззивната инстанция не се произнася относно наведените доводи във въззивните жалби на частния тъжител и повереника ѝ, както и на подсъдимия и защитата му, за отмяна на атакуваната присъда, съответно в оправдателната и в осъдителната част.

Така мотивиран и на основание чл.335 ал.2, вр. чл.348 ал.3 т.1, вр. чл.334 т.1 от НПК, С.ски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 88/19.05.2023г. по НЧХД № 458/2022г. по описа на Районен съд С..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на С.ски районен съд от стадия на подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____